

[Bomholt.]

søg, vi har gjort i den almindelige Folkeskoles 8de-Klasser, har vi søgt at komme bort fra de snævre Fagrammer og at samle Elementer fra de forskellige Fag omkring de Emner, der er Genstand for Børnenes Selvarbejde. I Mellemskolen har den isoleret arbejdende Faginspektion og Eksamenscensuren tværtimod bevirket, at det enkelte Fag er blevet spændt til det yderste.

Et Eksempel herpaa: Dr. Niels Nielsen foresatte vor Egn overordentlig interessante geologiske Dannelser for en Gruppe Pædagoger. Jeg talte med en af vore Mellemskolelærere. „Det maa være herligt at føre Børnene herud“, sagde jeg. „Vi kommer her ikke“, svarede han, „vi har ikke Tid.“

Der er ikke een Dags Tid til Ekskursioner; Botaniklæreren kan ikke føre sine Elever ud i Naturen og dør vise dem noget om Planternes organiske Sammenhæng med Jordbund og Klima, Plantebiologi og den Slags, for der er ikke Tid. Vi kunde tænke os at bygge en Studiehytte paa et Sted, hvor gode lagttagelser kan gøres — men hvorfor bygge, naar Lærerne ikke kan vove sig uden for Klasseværelset af Hensyn til Eksamenen!

Selv om man — som Hr. Thorkild Jensen foreslog — vilde stryge Matematikken, ændrer det jo ikke noget i Naturhistorieundervisningen. Der kræves langt dyberegaaende Ændringer. Efter min Mening bør 15 Aars Mellemskolens Pensum nedskæres med 25 pCt. En saadan Nedskæring bevirker ikke, at der skal stilles mindre Krav til Lærerne, tværtimod, det er Arbejdsmaaden, der skal lægges om. Der maa gives mere Tid til Iagttagelse og Selvarbejde. Den Arbejdsglæde, der nu vinder Indpas i 8de-Klasserne, maa overføres til Mellemskolen. Ja, vi er i Virkeligheden allerede naaet saa vidt, at det nu er den almindelige Folkeskole, der reformerer Mellemskolen.

Et Forhold til maa jeg i denne Forbindelse gøre opmærksom paa. De forcerede Krav til Mellemskolens Slutspurt virker tilbage paa alle de foregaaende Aargange. Vi har for nylig i min By i nogen Grad forbedret Optagelsesprøven, saa at den formentlig gør mindre psykologisk Skade end før. Men selve Ondets Rod har vi ikke kunnet ramme.

Ondet viser sig i Forskolen. Her maa Lærerne udnytte hvert Minut for at sikre den bedste Trediedel af Klassen en gunstig Placering ved Optagelsesprøven. Den midterste Trediedel kan saa nogenlunde følge

med; men den svageste Trediedel faar faktisk ingen Undervisning. „Der maa jo kunne drives Gruppeundervisning“, vil man saa indvende. Men hertil er der ikke Tid. I anden, tredje og fjerde Klasse maa der i stigende Tempo sigtes mod det Naaleøje, som de mest trænedede maa igennem for at komme ind i Mellemskolen — „Oasen“.

Det er gaaet saa galt — eller godt, om man vil, det er dog i hvert Fald et Lyspunkt —, at Lærerne i en ugentlig Time efter endt Skoletid frivilligt har undervist den svageste stillede Trediedel af Eleverne, for at de dog kunde faa nogen Undervisning. Fra Lærerpersonalets Side er der fremkommet Planer om at gruppedele Børnene efter Begavelse allerede ved Overgangen fra Børnehave til Skole, og det kan jo ikke nægtes, at der er Konsekvens i Tanken. Med nogenlunde ensartede Grupper kan der selvsagt gennemføres en langt mere rationel Undervisning.

Metoden har imidlertid ogsaa sine Mangler, og skal vi undgaa en Ordning i den Retning, ser jeg ingen anden Løsning, end at hele Mellemskolens Spændetroje hurtigst muligt slappes. Efter Loven af 1903, § 2, skal Mellemskolen dog være en Barneskole, og den skal give Eleverne en Undervisning, der svarer til, som det hedder, det givne Alderstrin. Det er tvivlsomt, om Loven opfyldes i Dag.

De Mangler, jeg her har fremhævet i skarpe Træk, vil ved en redelig Analyse kunne findes i mere eller mindre udpræget Grad omkring i vore Mellemskoler. Mellemskolen skal efter min Mening bevares, men den skal luftes ud.

Selve Mellemskoleeksamenen burde simplificeres, jeg hører med Glæde, at Dr. Højberg Christensen har udarbejdet en Reform af Studentereksamen; men ogsaa Mellemskoleeksamen burde underkastes en Revision. De Elever, der i Sommer blev antaget ved Postvæsenet og Statsbanerne, skulde, saa vidt jeg har erfaret, have mindst 7 i Gennemsnit, de unge Piger endda mindst 7,40. Det er jo den rene Tilfældighed, om man ved en Eksamen faar 6,8 eller 7,4, og en saadan Udvælgelsesmetode bevirker uvægerlig, at adskillige Skoler lader 8-Tallerne rulle. Hvis et Barns Fremtid kan komme i Klemme mellem to saa smaa og saa tilfældige Decimaler, er det bedst, at den, der giver Karakteren, holder sin Karaktergivning i Overkanten. Der har været afholdt Karaktergivningsprøver vedrørende Mellemskolekaraktererne. Jeg kunde ønske at kende Resultaterne, om de har været mere eller mindre tilfredsstillende;